



သုတေသနစာပေ

မိုးစက်ပွင့်

သူခင်းကျင်းပေးထားတဲ့
ရင်ကွဲအခမ်းအနား



(အ ဆ ဝ ခ်း ဆ ဝ ခ်း)

အခန်း (၁)

နေညိုချိန် ညနေဆည်းဆာရဲ့ အလှက သုသာန်တစ်ပြင် ရောက်နေသူအဖို့ တော့ တစ္ဆေတစ်ကောင်ရဲ့ ငိုညည်းသံလို၊ အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်စွာနှင့် ခြောက်လှန့်နေသည့်ပမာနှယ်။ ညှင်းသွဲ့သွဲ့ တိုက်ခတ်လာတဲ့ လေနုအေးက အဖြူရောင်အုတ်ဂူရှေ့မှာ ရပ်နေတဲ့ လူနှစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ကိုတော့ မအေးချမ်းစေနိုင်ခဲ့ပါဘူးလေ။

အသက် (၂၂) ဝန်းကျင်ရှိ လူငယ်လေးတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် နှင်းဆီပန်းစည်း ကိုယ်စီကိုင်၍ အဖြူရောင် အုတ်ဂူလေးရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ လှမ်းလာနေသည် ။ လူငယ်လေးက ဘောင်းဘီအနက်နှင့် ရုပ်လက်ရှည်အနက်ကို တွဲဝတ်ထားတော့ ဝင်းဖန့်ဖန့် အသားအရည်ကို ပို၍ ပေါ်လွင်စေပြီး ရှင်းသန့်ချောမွေ့နေသည် ။

မိန်းကလေးကလည်း ...

ဖြူနုပြီး လှပနေကာ ဝတ်ထားတာက ထဘီအနီရောင်နှင့် အင်္ကျီက ရယ်ဒီမိတ် အနက်ရောင်ပါ။ တစ်ချက်တစ်ချက် လေပြည်ရဲ့ အနမ်းကြမ်းကြမ်းကြောင့် ဆံနွယ်စလေးတွေက လွင့်ခနဲ လူးခနဲပါ။ မျက်လုံးက အုတ်ဂူပေါ်မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ စာတန်းလေးဆီမှာ စူးစူးနစ်နစ် ရှိနေလျက်ပါပဲ။

မောင်နေညိုချိန်

အသက် (၂၀) နှစ်

စိတ်ထဲကနေ နေညိုလို့ ခေါ်လိုက်မိတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ နာမည်က တော့ နွေဆည်းဆာပါ။ သူမဘေးမှာ ရှိနေတဲ့ ကောင်လေးရဲ့ နာမည်က တော့ မင်းဒဏ္ဍာရီတဲ့ လေ။

"နေညို.. ညနေဆည်းဆာ နေညိုချိန်တွေဟာ နင့်အတွက် ကံဆိုး ခြင်းတွေကို သယ်ဆောင်လာတဲ့ အမင်္ဂလာအချိန်လို့ နင်ပြောခဲ့ဖူးတယ် နော်။ ဒီအချိန်ကို နင် သိပ်မုန်းမှန်း ငါ သိပါတယ်ဟာ.. ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန် ကိုပဲရွေးပြီး နင့်ဆီကို လာခဲ့မိတာကလေ"

ဆည်းဆာ စကားမဆက်နိုင်ဘဲ တံတွေးမျိုချလိုက်မိသည် ။ မင်းဒဏ္ဍာရီကတော့ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များ စီးကျလျက် ရှိနေသည် ။ ဘာကြောင့် ဆည်းဆာလို မိန်းကလေးထက် ယောက်ျားဖြစ်တဲ့ သူက ပို ခံစားနေရလဲဆိုရင် နေညိုက သူ့ရဲ့ အချစ်ဆုံး၊ သူ့ဘဝမှာ အရေးအပါ ဆုံးလူမို့လို့ ပါ။

"နင့်မှာ နောက်ဘဝဆိုတာတွေ ရှိခဲ့ရင် နင် သတ်မှတ်ထားတဲ့ အမင်္ဂ လာအချိန်တွေဟာ မင်္ဂလာအရှိဆုံးအချိန် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးဖို့ အခုလို နေညိုချိန်ကို ဒီနေ့ပဲ နင့်အတွက် ကိုယ်စား ခုခံတွန်းလှန်ပေးချင် လို့ ဒီအချိန်ကိုရွေးပြီး လာခဲ့တာပါဟာ"

"အင့်"

မင်းဒဏ္ဍာရီထံမှ ရှိုက်သံထွက် လာလေသည် ။ နေညို သေဆုံးခြင်း ဟာ ကိုယ့်ကြောင့်လို့ သတ်မှတ်လို့ ရတာမို့ ဖြေလို့ မရတာပေါ့။

နေညို...

မင်း ငါ့ကို အဲဒီလောက်တောင် ချစ်တာလား နေညိုရာ။ ငါလည်း

မင်းကို ချစ်ပါတယ်။ ချစ်လို့ လည်း ဘယ်သူနဲ့ ပဲယှဉ်ယှဉ် မင်းကို ဦးစား ပေးခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ငါက မင်းကို ဘယ်လောက် ချစ်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်ခဲ့ဘူး နေညီ။

မင်းကတော့...

ငါ့ကို ဘယ်လောက်ချစ်ကြောင်း အသက်ပေးပြီး သက်သေ ပြသွားနိုင်ခဲ့တယ်နော်။ တူညီနေလို့ ညီမျှချင်းချမရတဲ့ အကြောင်းတရားတွေထဲ ကနေ မင်းကို ငါသိပ်ချစ်တယ် နေညီ။ ငါ မင်းအပေါ်မှာ ဆိုးသမျှ၊ အနိုင်ယူသမျှတွေဟာ မင်း အလိုလိုက်မှန်းသိလို့ ငါ ဆိုးခဲ့ အနိုင်ယူခဲ့တာပါ။

မင်းကိုမချစ်လို့ မဟုတ်ဘူး .. နေညီ။

ငါ မင်းကို ဥပေက္ခာပြုမိတဲ့ အတွက် မင်းရဲ့ အတွင်းစိတ်ကို နားမလည်မိတဲ့ အတွက် ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ.. သူငယ်ချင်းရာ။

"နေညီ"

"....."

"ဘဝဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်းမှာ နင့်ဘဝလေး သာယာချမ်းမြေ့ပါစေလို့ ငါ ဆုတောင်းပေးပါတယ် နေညီရယ်။ မေတ္တာရှားတဲ့ ကမ္ဘာမှ ကင်းလွတ်ပြီး မေတ္တာများ ရာမှာ အကြင်နာယုယမှု၊ နွေးထွေးမှုတွေကို နင် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေ နေညီ။"

မင်းဒဏ္ဍာရီ မျက်ရည်တွေကြားမှ ..

မောင်နေညီချိန်

ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုသာ ငေးမောရင်း အတိတ်က ပုံရိပ်တွေကို ပြန်လည်သတိရ လွှမ်းဆွတ်မိတော့သည် သာ။

အခန်း (၂)

"အန်တီလဲ့"

"ဟော.. ဒဏ္ဍာပါလား။ မင်းသူငယ်ချင်း မနီးသေးဘူးဒဏ္ဍာရဲ့ ။ ညက အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်ပြန်တယ်ထင်ပါရဲ့ ကွယ်။ အချိန်မရှိမှ ထအော်ပြီးငိုလို့ မနည်းချောပြီး ပြန်သိပ်ရတယ်"

ကလေးမို့လို့ ပဲလား၊ မကြုံဖူးလို့ မယုံတတ်တာလားတော့ မပြောတတ်ပေ။ အဲဒီအိပ်မက်ဆိုး မက်တယ်ဆိုတာကို မင်းဒဏ္ဍာရီမသိပေ။ ဒါကြောင့် သနားရကောင်းမှန်း၊ ကိုယ်ချင်းစာရကောင်းမှန်း မသိဘူးပေါ့။ အိပ်မက်ဆိုး မက်တယ်ဆိုတာကို..

သူ မက်ဖူးသလို..

ချောက်ထဲပြုတ်ကျမလိုဖြစ်တာ၊ တောတွေတောင်တွေထဲ လျှောက်သွားပြီး လူဆိုးတွေ လိုက်လို့ ပြေးရတာတို့ မျိုးလို့ ပဲ ထင်တာပါ။ ဒါမျိုးကို ဒဏ္ဍာလည်း မက်ဖူးပါသည် ။ ဇာတ်ကြမ်းကားတွေ ကြည့်ပြီး ဒဏ္ဍာဆို မက်တတ်တာပဲလေ။

အဲဒီလို အိပ်မက်မက်လို့ မေမေ့ကို ပြောပြတိုင်း...

"အဲဒါ သားလေး ထမင်းစားပြီး တစ်နေရာရာမှာ ထမင်းလုံးတွေ ကပ်နေလို့ ထမင်းလုံးတစ္ဆေ ခြောက်တာ။ နောက်ကို အိပ်ရာထဲမှ ထမင်းတို့ ၊ မုန့်တို့ မစားရဘူးနော်။ အိပ်ရာမသန့်ရင် အဲဒီလို အိပ်မက်

ဆိုးတွေ မက်တတ်တယ်" တဲ့ ။

ဒဏ္ဍာက တစ်ခါတလေ အိပ်ရာထဲမှာ မုန့်စားပြီး စိတ်ကောက်ပြီဆိုလည်း ထမင်းဟင်းတွေယူပြီး အိပ်ရာထဲမှာ သာ ခိုးစားတတ်သူပါ။ ပြီးတော့ ထမင်းစားခေါ်ရင် မစားဘူး။ သေပစေလို့ ပြောတတ်တာလေ။

"ဟာ.. ဒီကောင် အိပ်ရာထဲမှာ ထမင်းစားလို့ လား မသိဘူး။ ဒါမှ မဟုတ် မုန့်တွေ အိပ်ရာထဲမှာ စားတယ်ထင်တယ်"

"နေညိုက အဲဒီလိုအကျင့် မရှိဘူး.. ဒဏ္ဍာရဲ့ ။ သူက အသန့်ကြိုက်တယ်လေ။ ဒဏ္ဍာ သိရဲ့ သားနဲ့ "

"သားမေမေပြောတော့ အိပ်မက်ဆိုးမက်တာ အိပ်ရာမသန့်လို့ ဆို.. အန်တီလဲ့"

ဒေါ်ခင်လဲ့ကြည်က ဒဏ္ဍာကိုကြည့်၍ ပြုံးလေသည် ။ ဒဏ္ဍာ မေမေနဲ့ စကားပြောဖြစ်တိုင်း သူ့ကလေး၊ ကိုယ့်ကလေးအကြောင်းတွေ ပြောဖြစ်ကြတော့ သိနေကြသည် လေ။ ခြံချင်း ကပ်နေကြသူတွေမို့။

နှစ်အိမ်တစ်အိမ်လို ဖြစ်နေကြသည် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဒဏ္ဍာ အကြောင်းကို သိထားသူပီပီ...

"ဟုတ်တယ်လေ ဒဏ္ဍာ၊ အိပ်ရာထဲမှာ ထမင်းစားရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ မုန့်စားရင်ဖြစ်ဖြစ် ထမင်းလုံးတစ္ဆေ ခြောက်ခံရတတ်တယ်လေ"

"နေညိုကျ.. မစားဘဲနဲ့ အဲလိုဖြစ်တာလား"

"မတူဘူး ဒဏ္ဍာ၊ နေညိုက သူ့ဖေဖေနဲ့ မေမေ အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်တာကို မြင်ထားရတော့ အဲဒီမြင်ကွင်းကို ခဏခဏ အိပ်မက် မက်တတ်တာပါ"

"ဪ"

ဪ ဆိုပြီး ဒဏ္ဍာရီလုံးက ဟိုကြည့်ဒီကြည့်ပါ။ ပြီးမှ အတွေးတစ်ခုပေါက်ပြီး လှစ်ခနဲ ပြန်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ။ အိမ်ပြန်ပြီး မေမေဆိုးတဲ့ နှုတ်ခမ်းနီဘူးနဲ့ မျက်ခုံးမွေးဆွဲတံ ယူလာခဲ့သည် လေ။ ပြီးတော့ နေညို အိပ်ခန်းဆီသို့ ရောက်လာခဲ့တော့သည်။ ။

"ဟဲ.. ဟဲ.. မင်း လှပြီလို့ သာ မှတ်ပေတော့ နေညိုရေ"

ဒဏ္ဍာရီတစ်ယောက် နေညိုရဲ့ မျက်နှာ ဖြူဖြူဝင်းဝင်း နုနုဖပ်ဖပ်က လေးပေါ်မှာ စိတ်ကြိုက် ဆေးခြယ်ပေးလေ တော့သည်။ ။ နှုတ်ခမ်းသားနီထွေးထွေးပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းနီရဲရဲကို ထပ်ဆိုးလိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ မျက်ခုံးမွေးဆွဲ၊ နောက် မျက်ခွံတွေပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းနီတင်၊ နှုတ်ခမ်းနီနဲ့ ပဲ ပါးပြင်မှာ 'ဝ'လုံးကွင်း။

ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းမွေးဆွဲ.. အဲ.. နေညို မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားပြီး လူးလွန့် လာလေသည်။ ။

"ဟား... ဟား.. ဟား.. တော်တော်လှသွားတာကွ"

"ဟင်"

နေညို မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ပြီး..

"ဒဏ္ဍာ"

"ဟေ့ကောင်"

နေညိုက လက်နှင့်မျက်လုံးကို ပွတ်မလို့ ဟန်ပြင်လေတော့ ဒဏ္ဍာ နေညိုလက်ကို လှမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။ ။

"မလုပ်နဲ့ လေ.. အလှတွေ ပျက်ကုန်မယ်"

"ဒဏ္ဍာ.. ဘာလဲကွ၊ ငါ့လက်ကို လွှတ်ကွာ"

"ဟဲ.. ဟဲ"

"ဟာ"

နေညိုက လက်ကိုရုန်းပြီး မျက်လုံးကို ပွတ် လိုက်လေရာ သူ့လက်ဖြူ
ဖြူနုနုမှာ နှုတ်ခမ်းနီတွေ ပေကျံကုန်တာကို မြင်လေတော့..

"ဘာတွေလဲကွာ.. ဒဏ္ဍာ မင်း ဘာတွေ လျှောက်လုပ်ထားတာလဲကွ"

"မင်းကို အလှပြင်ပေးထားတာလေ"

"ဟာကွာ"

"ဟိ.. ဟိ"

"ဘာဟိဟိလဲ"

"ခဏနေ.. မင်းရုပ်ကလေး မင်းပြန်မြင်ရအောင် ငါ ပြမယ်"

ပြောပြီး ဒဏ္ဍာက ကရင်းမံဘတ်ဘူး မှန်လေးကို နေညိုမျက်နှာရှေ့
မှာ ထောင်ပြလေလျှင်...

"ဟာ..."

"ဟီး... ဟီး"

"ဒဏ္ဍာ.. ပြန်ဖျက်ပေးကွာ.. အခုပြန်ဖျက်ပေး"

"မဖျက်ပေးဘူး"

"ဖျက်ပေးနော်"

"မဖျက်ဘူးကွာ"

ဒဏ္ဍာက ဖျက်မပေးလေတော့ နေညို နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ မဲ့ခနဲ
မဲ့ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး...

"အဟင့်.. ဟင့်"

"ခစ်.. ခစ်"

"အိ.. အိ.. ဟီး"

"ဟား... ဟား ... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ငိုနေတယ်ကွာ။ မရှက်ဘူးလား..
. ယောက်ျားဆိုတာ မငိုရဘူးကွ.. နေညိုရ။ မင်း ယောက်ျား မဟုတ်ဘူး
လား"

"ငိုမှာ ပဲကွာ.. မင်း သူများကို ဘာလို့ လုပ်သေးလဲ"

"လုပ်တယ်ကွာ.. ဘာဖြစ်လဲ.. လုပ်တယ်ကွာ"

"မလုပ်နဲ့ နော်.. မင်း"

ဒဏ္ဍာက နေညိုပါးကို နှုတ်ခမ်းနီနှင့် ထပ်ခြစ်လေသဖြင့် နေညို
မျက်နှာကို ခူးနှစ်လုံးကြားမှာ ငုံ့၍ ဝှက်ကာ....

"အန်တီလေးရေ.. သားကို ကယ်ပါ။ ဒဏ္ဍာ သားကို အနိုင်ကျင့်နေတ
ယ်.. ဟီး.. အန်တီလေးရေ"

"ဟေ့ကောင်"

ဒဏ္ဍာက နေညိုပါးစပ်ကို အတင်းပိတ်လေသည် ။ ပြီးတော့..

"ငါ လက်သီးနဲ့ ထိုးမှာ နော်။ မင်း ထပ်အော်ကြည့်၊ ငါ တကယ်ထိုး
မှာ "

"ဟင်"

နေညို မျက်ရည်လည်ရွဲနဲ့ ဒဏ္ဍာကို ကြည့်လေသည်။ တကယ်ဆိုရင် နေညို ကြောက်တာ မဟုတ်ပေ။ သူများ တွေ့နဲ့ ရန်ဖြစ်ပြီဆို ဦးအောင် ဆော်သူက နေညိုပါပဲ။ ဒဏ္ဍာမို့လို့ သာ သူ အလျှော့ပေးတာပါ။

"မင်း ယောက်ျား မဟုတ်ဘူး လား နေညို၊ မငိုနဲ့ .. အခု မျက်ရည်သုတ်။ ငါ့မေမေက ပြောတယ်။ ယောက်ျားဆိုတာ မငိုရဘူးတဲ့ ။ ငိုရင် အခြောက်တဲ့ "

"ငါ အခြောက် မဟုတ်ဘူး "

"ဒါဆို မငိုနဲ့ လေ"

နေညို မျက်ရည်ကို သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး...

"ငိုရင် မင်းက ငါ့ကို တကယ်ထိုးမှာ လား"

"တကယ်ထိုးမှာ ပေါ့"

"ငါလည်း ပြန်ထိုးမှာ "

"ဘာကွ"

ဒဏ္ဍာ အိပ်ရာပေါ်ကနေ ဆင်းလိုက်သည် ။

"ဒါဆို.. လာ.. ထိုးရဲထိုးကြည့်"

"....."

" လာလေကွာ"

ခုတင်ပေါ်က နေညိုကို ဒဏ္ဍာ အောက်သို့ ဆွဲချပစ် လိုက်လေလျှင်..

"အား"

"ဟဲ့.. ဟဲ့.. ကလေးတွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲ"

နေညို့ လဲနေရာမှ ကုန်းထကာ...

"အန်တီလေး"

"သား.. ဘာဖြစ်လို့ လဲ.. သား"

"ဟင့်အင်း.. ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒဏ္ဍာနဲ့ ကစားရင်း ခုတင်ပေါ်က ပြုတ်ကျတာပါ"

"ဪ.. ဖြစ်ရလေ သားရယ်၊ ဘယ်နာသွားသေးလဲ"

"အဟဲ... နည်းနည်းပါးပါး၊ သား ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး အန်တီလေး"

နေညို့ ဘယ်လောက်ပဲ ညာညာ ဒေါ်ခင်လဲ့ကြည် သိပါသည် ။ ဒါကြောင့် ဒဏ္ဍာ အနိုင်ကျင့်တာကို ဒဏ္ဍာ မိဘတွေသိအောင် ပြန်ပြောပြလေတော့ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းဖြူက ‘သားရယ်၊ နောက်... နေညို့လေးကို အနိုင်မကျင့်ပါနဲ့ သနားပါတယ်’ လို့ ပြောရုံပေမဲ့...

ဒဏ္ဍာဖခင် ဦးတင်ကျော်ခိုင်ကတော့....

"မင်းဒဏ္ဍာရီ"

"ဗျာ"

"မင်းက ကိုယ့်သူငယ်ချင်း စိတ်ဒဏ်ရာရနေတာကို အားပေးကူညီဖော်မရဘဲ ဘာလို့ အနိုင်ကျင့်နေရတာလဲ။ မင်းအပြစ် မင်း သိလား"

"ဟုတ်ကဲ့.. သိပါတယ် ဖေဖေ"

"သိရင် ဟိုဘက်လှည့်"

ဒဏ္ဍာ ဖေဖေကိုတော့ ကြောက်ပါသည် ။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်လှည့်ပေးပြီး မျက်စိကို စုံမှိတ်ကာ အံ့ကြိတ်ထားလိုက်မိတော့သည် ။

"ကိုယ့်သူငယ်ချင်းကို အနိုင်ကျင့်တဲ့ ကောင်.. ကဲကွာ"

"ဖျန်း"

"ကဲကွာ"

"ဖျန်း"

တင်းပါးကို လက်ဝါးနှင့်ဆော်တာမို့ တော်သေးတာပေါ့။ တုတ်နဲ့
သာဆို အီစလံဝေမှာ လေ။ အခုတောင် စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းနဲ့ ရယ်ပါ။

အခန်း (၃)

ဒဏ္ဍာ ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် နေညို့လက်ကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့ရာ ခြံထဲသို့ပင် ရောက်လာခဲ့ပြီ။ စွယ်တော်ပင်အောက်ကို ရောက်မှ နေညို့က သူ့လက်ကိုရုန်းကာ..

"ဘာလဲကွ.. ဘာလဲ။ မင်းဟာက ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့ ဘယ်ကိုလဲ... ဒဏ္ဍာရ"

"ဟာ.. ငတုံး၊ ကိုယ့်ခြံနဲ့ ခြံချင်းကပ်မှာ လူသစ်တွေ ပြောင်းလာတာတောင် မသိဘူးလား။ ဟိုဘက်ခြံမှာ နေတဲ့ ငါက သိပြီး ခြံချင်းကပ်နေတဲ့ မင်းက မသိဘူးဆိုတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ"

"ဟ.. ငါက စပ်စပ်စုစု သူများ အကြောင်း လိုက်ပြီး စုံစမ်းနေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဘယ်သိမလဲကွ"

"ဟာ.. နေညို့.. မင်း စကားကို ဆင်ခြင်ပြောနော် ဟေ့ကောင်။ မင်းပြောပုံက ငါကပဲ သူများ အကြောင်း လိုက်ပြီး စပ်စုနေသလိုပဲ"

"ဟုတ်နေသလိုပဲလေ"

"ဟေ့ကောင်.. မင်း"

ဒဏ္ဍာက နေညို့ကို လက်သီးနှင့်ရွယ်ကာ..

"ငါ ထိုးမှာ နော်"

နေညို့ ခံရတာ အံတိုနေပြီဆိုသောသဘောနှင့် သူ့ပါးစပ်ကို ဖြကာ အံဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလေသည်။ ။ ရန်သူတွေလို အလွန်အကျွံသာ မထိုးတာ၊ ဒဏ္ဍာ စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို မနာမကျင်ထိုးတာတော့ အထိုးခံရတာ ရိုးနေပါပြီ။

"မင်းနော်.. မင်း"

"ဟိုဘက်ခြံကို လူသစ်တွေ ပြောင်းလာတယ်ဆိုတော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်လို့ လဲ.. ဒဏ္ဍာ"

"ဘာမှ မလုပ်ဘူး.. သွားချောင်းကြည့်ရုံသက်သက်ပဲ။ လူသစ်တွေဆိုတော့ စိတ်ဝင်စားလို့ "

"ဒါဆို ရှေ့ကကြွ"

"အဲဒီလို လုပ်စမ်းပါကွ"

နှစ်ယောက်သား သွားချောင်းကြည့်တော့ ဘာမှ မထူးခြားပေ။ ရပ်ထားတဲ့ ကားသာ မြင်ရပြီး သွားလာလှုပ်ရှားနေတဲ့ လူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ မမြင်ပေ။ ဒါကြောင့် နှစ်ယောက်သား ပြန်ခဲ့ကြပြီး ခြံထဲမှာ ထိုင်မိကြသည် တွင် ...

"ဒဏ္ဍာ"

"ပြော"

"မင်း.. ဟိုတစ်ယောက်ကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်မှာ လဲ"

"ဘယ်တစ်ယောက်လဲ"

"သိရဲ့ သားနဲ့ ကွာ.. မေဂန္ဓဝင်ကိစ္စ"

ပြောသံက ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ပါ။ မေဂန္ဓဝင်ဆိုတာက ဒဏ္ဍာရဲ့ ရည်း

စားလေ။ ဂန္ဓဝင်က ဒဏ္ဍာရဲ့ တတိယမြောက် ရည်းစားပါပဲ။ နေညိုက ဒဏ္ဍာ ရည်းစားထားတာကို မကြိုက်ပေ။ သူငယ်ချင်းတွေ အေးအေးဆေးဆေး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေစေချင်တာပါ။

ဒဏ္ဍာ ရည်းစားများ ရတာလည်း ...

နေညိုကြောင့်ပဲဆိုပါတော့။ နေညိုက သဘောမတူဘူး ပြောတာနှင့် ဒဏ္ဍာက ရည်းစားကို ဖြတ်ပစ်တတ်သူပါ။ နေညိုအပေါ် ဒဏ္ဍာ အနိုင်ယူတာတွေရှိပေမဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ပဲယှဉ်ယှဉ် နေညိုကို ဦးစားပေးတာကိုတော့ နေညို ကျေနပ်ပါသည် လေ။

"နေညို"

"ဘာလဲ"

"မင်းကြောင့် ငါတော့ ငှက်ပျောပင် စိုက်ရတော့မယ်နဲ့ တူပါတယ်။ မင်း သဘောတူတဲ့ မိန်းကလေး လောကမှာ ရှိရော ရှိဦးမှာ လား"

"အေး.. ဘယ်သူနဲ့ မှ သဘောမတူတာ စိတ်ချ.. မင်းအတွက် ငါကိုယ်တိုင် ငှက်ပျောပင် စိုက်ပေးမယ်"

"မင်း ဝဋ်လည်မယ်.. နေညို။ မင်းကရော မိန်းမ မယူတော့ဘူးလား။ မင်းအလှည့်ကျမှ တွေ့မယ်"

ဒဏ္ဍာပြောတော့ နေညိုက ရယ်လေသည် ။ နေညိုက အခုချိန်ထိ ဘယ်ကောင်မလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားပေ။ နေညိုကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကောင်မလေးတွေကတော့ အများ သားပါပဲ။ နေညိုက ဒဏ္ဍာဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းကို ဂရုစိုက်ဖို့ ဒဏ္ဍာအတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ ကလွဲရင်...

အခြားအကြောင်းအရာတွေကို သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်စားသူ မဟုတ်ပေ။

"ငါလား"

"ဟုတ်တယ်လေ.. မင်းလည်း နှလုံးသားနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ ကောင်ပဲဟာ။ အချိန်တန်ရင် မင်း မိန်းမ မယူဘဲ နေမှာ လား"

"ငါ မိန်းမ မယူဘူး"

"ဟာ.. မင်းက မိန်းမ မယူဘဲ ယောက်ျားယူမှာ လား။ ဟုတ်လား.. ဟေ့ကောင်။ မင်းက ယောက်ျားယူမှာ လား.. ဟား.. ဟား.. ဟား..။ အေး .. မိန်းမ မယူရင် ယောက်ျားပဲယူ။ ဒီနေ့ကစပြီး မင်း မာမီတွေဆီမှာ အလှပြင်တာ သင်တန်းသွားတက်။ ပြီးရင် အခြောက်ပဲလုပ်တော့"

"လုပ်သင့်ရင် လုပ်ရမှာ ပဲကွ"

"ဘာ"

"စီးပွားရေးအရလေ"

"ဟား.. ဟား.. ဟား.. ဟား"

ဒဏ္ဍာက အော်ရယ်လေတော့သည် ။ နေညို့ပုံစံက မိန်းမချော ချော နေတာလေ။ သူများကြားရင်တော့ တကယ်ခြောက်နေတယ် ထင်မလား မသိပါဘူး။ ကိုရီးယားချောလေးဆိုပြီး မိန်းကလေး တော်တော်များများ ရဲ့ စိတ်ဝင်စားခြင်းကိုခံရတာ နေညို့ပါ။

သူ့ကို စိတ်ဝင်စားကြတဲ့ မိန်းကလေးတွေကြားရင်တော့ ရင်ထုကုန် ကြမလား မသိပေ။

"မင်းရယ်လို့ ဝပြီလား ဒဏ္ဍာ"

"မင်း ဘာပြောမလို့ လဲ.. ပြောလေကွာ"

"မင်း ရည်းစားမထားပါနဲ့ လားကွာ"

"ဟေ့ကောင်.. ငါ့ကို မင်း လိုင်းထဲ ဆွဲမထည့်နဲ့ နော်။ မင်း ခြောက်ချင်စိတ်ပေါက်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ အေးအေးဆေးဆေး ခြောက်။ သူခိုးသေဖော် လာမည့်နဲ့ ။ ငါက မျိုးဆက်အတုံး မခံနိုင်ဘူး။ မိန်းမယူမှာ "

"မျိုးဆက်.. ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ.. ငါ့မိဘတွေ မွေးထားတာ ငါတစ်ယောက်တည်းရယ်။ ငါမှ မိန်းမ မယူရင် မျိုးဆက်တုံးသွားမှာ ပေါ့ကွ"

"တုံးလို့ ကိုယ့်မျိုးဆက် မကျန်ခဲ့တော့ ကိုယ်သေရင်တောင် ဘယ်သူ့အတွက်မှ စိတ်ပူစရာ မလိုဘူးလေကွာ။ ပိုပြီးတောင် ကောင်းသေး။ အသေဖြောင့်တော့ ကောင်းရာမွန်ရာ မြန်မြန်ရောက်တာပေါ့"

"ဟား.. တော်ပြီ ဟေ့ကောင်။ ဒီကိစ္စ ဆက်ပြောရင် မင်းနဲ့ ငါ ဖဆပလ ဖြစ်တော့မယ်။ အေး.. အခုကတော့ မေဂန္ထဝင်ကို ငါ ဖြတ်မယ်။ အချိန်တန်လို့ အိမ်ထောင်ပြုရင်တော့ မင်း မတားနဲ့ တော့။ ငါ မျိုးဆက်အတုံး မခံနိုင်ဘူး"

ဒဏ္ဍာ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြောလိုက်သည် ။ ဟုတ်တယ်လေ.. နေညိုလုပ်ပုံက ရယ်စရာပဲဟာ။ အခုပြောနေတဲ့ စကားတွေကို သူများကြားရင် နေညိုက အပုန်းမမို့လို့ ဒဏ္ဍာကို တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်ပြီး တားမြစ်ပိတ်ပင်သလို ထင်ကြမယ်လေ။

တကယ်က..

နေညိုသည် မေတ္တာငတ်လို့ သူငယ်ချင်းကို အနစ်နာခံပြီး ချစ်နေသူပါ။ ဒဏ္ဍာဆီကရတဲ့ မေတ္တာတရားကို ဆုံးရှုံးသွားမှာ ကြောက်နေတာမျိုးလေ။

ဒါကို အတ္တကြီးတယ်လို့ ခေါ်ရမလား။
